

undervisningsmetoder, forsøgsarbejdet i forbindelse med tilrettelæggelsen, forsøgsarbejdet i forbindelse med eksamensformer, så disse afspejler den daglige undervisning og ikke er en genopførelse af scener fra midten af forrige århundrede.

I det lys havde vi selvfølgelig også gerne set, at man havde givet mulighed for gruppeeksamener med individuel bedømmelse, men det er jo nogle af de ting, som måske kan komme, i takt med at man finder erfaringerne med den type af forsøg positive.

Kl. 11.15

Vi har sat stor pris på åbenheden i forhandlingsprocessen, fordi dette område interesserer så utrolig mange mennesker, men også på åbenheden i høringsprocessen, som faktisk har givet os et bedre sæt lovforslag til behandling her i dag. Det tror vi er meget afgørende. Vi får ikke desto mindre stadig henvendelser om den konkrete virkeliggørelse af forliget, og derfor forventer vi som politisk parti at blive orienteret om, hvordan ministeriet sikrer, at udmøntningen lever op til både lovforslagenes og forligets ånd og bogstav. Vi vil følge virkeliggørelsen tæt.

Vi har store forventninger i forligskredsen til de reformer, som gennemføres her, både når det gælder almen dannelse, det studieforberedende og undervisningsformen, som faktisk er moderne i ordets bedste forstand. Nogle af de kommende elever vil opleve et modsat chok i forhold til det, vi ser i dag, fordi de har gået i en folkeskole, som i langt mindre grad, end tilfældet er i dag, lægger op til gruppearbejde, selvstændighed og samarbejde. Det er så en anden sag.

Som sagt: Der forestår et stort arbejde på landets gymnasier og hf-kurser og andre steder for rektorer, lærere og øvrige medarbejdere. Vi håber på og regner med, at vi kan støtte reformen af efteruddannelse og andet i det fortsatte arbejde, men vi ser frem til at følge arbejdet tæt.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Der snakkes meget om værdikamp i disse tider, og om at der foregår en kamp mellem og om værdier i det danske samfund. Her tænker jeg ikke på kulturministerens pjattede korstog mod DR-journalister, der måske eller måske ikke forpestede hans gymnasietid ved ikke at bakke op om Brians kamp mod apartheidmodstandere i midten af 1980'erne. Nej, jeg tænker på en kamp mellem højrefløjsregeringen på den ene side og venstrefløjen på den anden. Jeg ved ikke, hvor jeg normalt skal placere De Radikale og Social-

demokraterne i den debat. Det ville være rart, om de selv indimellem kunne svare på det spørgsmål, men det er måske ikke så relevant i dag.

De sidste 10-15 år har vi set en snigende og stigende markedsgørelse af uddannelsessystemet. Det er et bevidst, grundlæggende forsøg på at ændre os fra borgere og brugere til forbrugere af uddannelsessystemet. Uddannelse skal ses, opleves og forbruges af os som et produkt, som forskellige virksomheder producerer og udbyder på et frit marked. Så galt er det heldigvis ikke gået på gymnasieområdet endnu.

Markedsgørelsen kommer også til udtryk gennem taxameterstyring, gennem brugerbetaling, gennem ny løn, gennem stigende politisk styring af uddannelserne og ikke mindst gennem øget fokus på outputtet – typisk defineret ved, at erhvervslivets umiddelbare behov skal tilgodeses på bekostning af alt andet, og at alt i øvrigt skal kunne måles og vejes.

I Enhedslisten bryder vi os ikke om den ånd, og vi bryder os ikke om den udvikling. Uddannelser skal ikke køres som en købmandsforretning, og man kan altså ikke måle og veje alt i uddannelsessystemet. Hvordan måler man eksempelvis, som fru Marianne Jøved sagde under en debat om folkeskolen, om en elev har undret sig, og i givet fald hvordan? Hvordan måler man, hvor mange elever der har undret sig på en skole? Det kan ikke lade sig gøre, men det er jo det, uddannelse handler om, og derfor skal man passe på med at putte uddannelse ind i købmandsforretningens alt for snævre rammer.

Hvad siger karaktererne f.eks. om gymnasiet, om en folkeskole eller om en hf? De siger sådan set noget om, hvilken social baggrund folk kommer fra, men karakterer siger intet om, hvor dygtige lærerne er, eller hvor meget eleverne har udviklet sig over en given periode. Hvis en elev f.eks. som udgangspunkt havde 6 i karakter og endte på 9 ved den afsluttende eksamen, ville vedkommende vel have gået på en bedre skole end den elev, der startede på 11 og sluttede på 10 – eller hvad? Der er altså ikke følsomheden over for at kunne vurdere udvikling, hvis man fokuserer så ensidigt på karakterer, som man har en tendens til i uddannelsessystemet i øjeblikket.

Det er desværre også et uddannelsessystem, som betyder, at alt andet end den rene traditionelle faglighed skal minimeres. Eksempelvis har det almene gymnasium i mange år haft to hovedformål, nemlig det studieforberedende og det almindendende element.